

nocere terrae et mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

Hymnus.

Salutis aeternae dator
Jesu redemptis sub-
veni :

Virgo parens clementiae
Dona salutem servulis.

Vos Angelorum millia,
Patrumque coetus, agmina

Canora Vatum : vos reis
Precamini indulgentiam.
Baptista Christi praevious,
Summique caeli Claviger,
Cum ceteris Apostolis
Nexus resolvant criminum.

Cohors triumphans Marti-
rum,
Almus Sacerdotum cho-
rus,

Et virginalis castitas
Nostros reatus abluant.
Quicumque in alta side-
rum

Regnatis aula Principes,
Favete votis supplicum,
Qui dona caeli flagitant.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

V Exsultabunt Sancti in
gloria. **R.** Laetabuntur in
cubilibus suis.

Ad Benedictus, Añā. Te
gloriosus * Apostolorum
chorus, te Prophetarum
laudabilis numerus, te
Martyrum candidatus lau-
dat exercitus, te omnes
Sancti et electi voce con-
fidentur unanimes, beata
Trinitas, unus Deus.

Oratio.

Omnipotens sempiterna
Deus, qui nos omnium
Sanctorum tuorum merita
sub una tribuisti celebri-
tate venerari : quaesumus,
ut desideratam nobis tuae
propitiacionis abundan-
tiam, multiplicatis inter-
cessoribus largiaris. Per
Dominum nostrum.

AD TERTIAM.

Capitulum. Ecce ego. ut
supra. 555.

R. br. Laetamini in Do-
mino, * Et exsultate justi.
Laetamini. **V.** Et gloria-
mini omnes recti corde.
Et exsultate. Gloria Patri.
Laetamini.

V. Exsultent justi in con-
spectu Dei. **R.** Et delectentur
in laetitia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 7. c
Post haec vidi turbam
magnam, quam di-
numerare nemo poterat
ex omnibus gentibus, et
tribubus, et populis, et lin-

guis, stantes ante thronum
Dei, in conspectu Agni,
amicti stolis albis, et pal-
mae in manibus eorum.

R. br. Exsultent justi,
* In conspectu Dei. Exsul-
tent. **V.** Et delectentur in
laetitia. In conspectu. Glo-
ria Patri. Exsultent.

V. Justi autem in perpé-
tuum vivent. **R.** Et apud
Dominum est merces eorum.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 7. c

Benedictio, et claritas,
et sapientia, et gratia-
rum actio, honor, virtus,
et fortitudo Deo nostro,
in saecula saeculorum.
Amen.

R. br. Justi autem, * In
perpetuum vivent. Justi.
V. Et apud Dominum est
merces eorum. In perpé-
tuum. Gloria Patri. Justi.

V. Exsultabunt Sancti in
gloria. **R.** Laetabuntur in
cubilibus suis.

IN II. VESPERIS.

Añae de Laudibus. 555.
Psalmi ut in j. Vesp. de
Comm. Apost. [2] et loco
ultimi, Ps. Credidi. [19]
Capitulum et Hymnus ut
in j. Vesperis. 543.

V. Exsultabunt Sancti in
gloria. **R.** Laetabuntur in
cubilibus suis.

Ad Magnif. Añā. O quam
gloriosum * est regnum,
in quo cum Christo gau-
dent omnes Sancti, amicti
stolis albis sequuntur
Agnum quocumque ierit.

Oratio. Omnipotens. ut
supra. 556.

Dicto Benedicamus Do-
mino. dicuntur Vesperae
Defunctorum incipiendo
ab Añā. Placēbo Domino.
quae integra dicitur ante
et post Psalmum, similiter
et aliae Añae, ad modum
Duplicis. Ps. Dilēxi. et re-
liqua omnia, ut in Vesp.
Defunctorum infra [224]
excepto Psalmo. Lauda
anima mea Dominum. qui
post Pater noster. non di-
citur : sed dicitur tantum
Oratio. Fidelium Deus.
cum sua longiori conclu-
sione, et suis **VV.** et **RR.**
ut ibid. notatur.

Si prima dies post Festum
omnium Sanctorum fuerit
Dominica, fit Officium de
ea, ut in Rubricis genera-
libus, et Officium Defun-
ctorum transfertur in se-
quentem Feriam ij. ita
ut post Vesperas Domini-
cae dicantur Vesperae De-
functorum. : Matutinum
vero post Laudes Feriae ij.
quae erit tertia dies infra
Octavam.

DIE II. NOVEMBRIS.

**Secunda die infra Octav.
omnium Sanctorum.****In j. Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occur-
rente.****In II. Nocturno.**De Sermone venerabilis
Bedae Presbyteri.**Ex Serm. 18. de Sanctis.****Lectio 1b.**

Quam laxo sinu de
prelio revertentes
civitas caelestis
excipit, de hoste prostrato
trophaea ferentibus occur-
rit. Cum triumphantibus
viris et feminae veniunt,
quae cum saeculo sexum
quoque vicierunt, et gemi-
nata gloria militiae, virgi-
nes cum pueris teneros
annos virtutibus trans-
euntes: sed et cetera fide-
lium turba aulae perpetuae
regiam intrabit, qui sincer-
itatem fidei inconcussis
praecceptorum caelestium
disciplinis unita pace ob-
servaverunt.

R. Praecursor Domini
venit, de quo ipse testat-
ur: * Nullus major inter
natos mulierum Joanne
Baptista. **V.** Hic est Pro-
pheta, et plus quam Pro-
pheta, de quo Salvator
ait. — Nullus.

Lectio 1b.

Ergo agite nunc fra-
tres, aggrediamur iter
vitae, revertamur ad ci-
vitatem caelestem, in qua
scripti sumus, et cives de-
creti. Non sumus hospites,
sed cives sanctorum et
domestici Dei, etiam illius
heredes, coheredes autem
Christi. Hujus nobis urbis
januas aperiet fortitudo:
et fiducia latum praebit
ingressum. Consideremus
ergo inclytam urbis illius
felicitatem, in quantum
considerare possibile est:
ut enim vere est, compre-
hendere nullus sermo suf-
ficiet.

R. Isti sunt qui viventes
in carne, plantaverunt
Ecclesiam sanguine suo:
* Calicem Domini bibe-
runt, et amici Dei facti
sunt. **V.** In omnem ter-
ram exivit sonus eorum,
et in fines orbis terrae
verba eorum. — Calicem.

Lectio 1b.

Dicitur de ea in quodam
loco sic, Quod aufu-
giet ibi dolor, et tristitia,
et gemitus. Quid hac vita
beatius, ubi non est pau-
pertatis metus, non aegri-
tudinis imbecillitas? Nemo
laedetur, irascetur nemo,
nemo invidet, cupiditas

nulla exardescit: nullum
ibi desiderium honoris
pulsat, aut potestatis am-
bitio. Nullus ibi diaboli
metus, insidiae daemonum
nullae, terror gehennae pro-
cul: mors neque corporis
neque animae erit, sed im-
mortalitatis munere vita
jucunda. **R.** Sancti. 551.

In III. Nocturno.Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.**Lectio 1b.****Cap. 5.**

In illo tempore: Videns
Jesus turbas, ascendit
in montem, et cum sedis-
set, accesserunt ad eum
discipuli ejus. Et reliqua.
De Homilia sancti Augu-
stini Episcopi.

**Ex libro 1. de Serm. Dni
in monte, cap. 1. et 2.**

MEC aliunde omni-
no incipere oportuit
beatitudinem,
quam a paupertate spiri-
tus, siquidem perventura
est ad summam sapien-
tiam. Initium autem sa-
pientiae timor Domini:
quoniam et e contrario,
Initium omnis peccati su-
perbia scribitur. Superbi
autem appetunt, et dili-
gunt regna terrarum. Beati
mites: quoniam ipsi
hereditate possidebunt
terram. Illam credo ter-

ram, de qua in Psalmo
dicitur: Spes mea es tu,
portio mea in terra viven-
tium. Significat enim
quandam soliditatem et
stabilitatem hereditatis
perpetuae, ubi anima per
bonum affectum, tam-
quam loco suo requiescit,
sicut corpus in terra: et
inde cibo suo alitur, sicut
corpus ex terra: ipsa est
requies, et vita sanctorum.
Mites autem sunt, qui ce-
dunt improbitatibus, et
non resistunt malo, sed
vincunt in bono malum.

R. Sint lumbi vestri
praecincti, et lucernae ar-
dentes in manibus vestris:
* Et vos similes hominibus
expectantibus dominum
suum, quando revertatur
a nuptiis. **V.** Vigilate er-
go, quia nescitis qua hora
Dominus vester venturus
sit. — Et vos.

Lectio 1b.

Beati lugentes: quo-
niam ipsi consolabun-
tur. Luctus est tristitia
de amissione carorum:
conversi autem ad Deum,
ea, quae in hoc mundo ca-
ra amplectebantur, amittunt.
Non enim gaudent
his rebus, quibus antea gau-
debant: et donec fiat in
illis amor aeternorum, non-

núlla mcestítia sauciántur. Consolabúntur ergo Spírítu sancto, qui máxime proptérea Paráclitus nominátur, id est, consolátor : ut temporália amitténtes, æténa lætítia perfruántur.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **V.** Prudéntes Virgines aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória. Ecce.

Lectio ix.

Beáti qui esúriunt et sitiunt justítiam : quóniam ipsi saturabúntur. Jam istos amatóres dicit veri et inconcússi boni. Illo ergo cibo saturabúntur, de quo ipse Dóminus dicit : Meus cibus est ut fáciám voluntátem Patris mei, quod est justítia : et illa aqua, de qua quisquis bíberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam æténam. Beáti misericórdes : quóniam ipsórum miserébitur Deus. Beátos esse dicit, qui subvéniunt miseris : quod eis ita repénditur, ut de miséria liberéntur. **Te Deum. 19.**

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dño. absolute incipitur Matutinum

Defunctorum ab Invitat. cum Ps. Veníte. et tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Añæ. Dicitur nomen R. Líbera me Dómine de morte æténa.

Ad Laudes similiter duplicantur Antiphonæ, et in fine Laudum non dicitur Psalm. De profúndis. sed dicto Pater noster. dicuntur Preces et Oratio. Fidélium. tantum ut supra in Vesperis.

DIE III. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam omnium Sanctorum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iii.

Nulla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia : quia ómnium erit Sanctorum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóninet. Tranquílla sunt ómnia et quiéta, jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clárior, quanto feliciór : quia civitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dómi-

nus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.

R. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulierum Joánné Baptísta. **V.** Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. — Nullus.

Lectio v.

Quaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frigoris aut ardóris aspéritas ulla : sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui et lavérunt stolas suas in ságuine Agni, et sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senectus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt

Ecclesiám ságuine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio vi.

Verum super hæc ómnia est, consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus ; Thronis étiam et Dominationibus, Principátibus et Potestátibus, omníumque cœlestium supernárum Virtutum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctorum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spé lætántia, Apostolórum in duódecim tribubus Israel orbem judicántia, Mátyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Virgínium quoque choros candéntia sarta gestántes inspícere.

R. Sancti. 551.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex libro 1. de Serm. Dñi in monte, cap. 2. et 3.

Beatī mundo corde : quoniam ipsi Deum vidēbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quærunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est : Et in simplicitate cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc vidēri non potest, nisi oculis mundis : ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo vidēri potest. Beati pacifici : quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est, ubi nihil repugnat : et ideo filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, et utique filii similitudinem patris habere debent.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos.

Lectio viij.

Pacifici autem in semetipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, et subjicientes rationi, id est, menti et spiritui, carnalesque concupiscentias habentes edomitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordinata omnia, ut id quod est in homine praecipuum et excellens, hoc imperet ceteris non reluctantibus, quae sunt nobis bestialiumque communia : atque id ipsum, quod excellit in homine, id est, mens et ratio, subjiciatur potiori, quod est ipsa veritas, unigenitus Filius Dei. Neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. Et haec est pax, quae datur in terra hominibus bonae voluntatis : haec vita consummati perfectique sapientis.

R. Media nocte clamor factus est : * Ecce sponsum venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes Virgines aptate vestras lampades — Ecce. Gloria. Ecce.

Lectio ix.

DE hujusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras

princeps hujus saeculi, qui perversis inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecuciones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam quae secundum Deum est ; non aliquid in illo aedificio labefactans, sed deficientes, quanta firmitas intus exstructa sit. Ideo sequitur : Beati, qui persecucionem patiuntur propter justitiam : quoniam ipsorum est regnum caelorum. Te Deum. 19. **Vesperae de sequenti.**

DIE IV. NOVEMBRIS.

S. Caroli

Episc. et Conf. Duplex.
Omnia de Comm. Conf.
Pont. [70] praeter seq.
Oratio.

Ecclesiam tuam Domine sancti Caroli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi : ut sicut illum pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit, ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dominum.

Deinde fit Comm. Octavae, Aña. O quam. 557.

Postea SS. Martyrum Vitalis et Agricolae, Aña. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini.

Oratio.

Praesta quaesumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum Martyrum tuorum Vitalis et Agricolae sollemnia colimus, eorum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Carolus, Mediolani nobili Borromaeorum familia natus, quanta futurus esset sanctitate conspicuus, divina lux super parientis matris cubiculum noctu coruscans praesignavit. A pueritia clericali militiae ascriptus, abbatia postmodum insignitus, patrem admovuit, ne reditus in rem familiarem converterentur : quorum ipse nactus administrationem, quidquid supererat, expendebat in pauperes. Adolvens liberalibus disciplinis Papiae

óperam dedit. Castitatem ádeo coluit, ut impudicas étiam mulieres ad labefactandam ejus pudicitiam pluries immissas invicta constantia fugáverit. Vigesimum tertium ætatis annum agens a Pio quarto ejus avunculo in sacrum Cardinalium collégium cooptatus, insigni pietatis, ac virtutum ómnium splendore præluxit. Mox ab eodem Mediolanensis Archiepiscopus creatus, in eo plurimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosanctum Tridentinum concilium, quod ejus potissimum sollicitudine jam tum fuerat absolutum, Ecclesiam sibi commissam componeret: atque ut depravatos plebis suæ mores reformaret, præter iteratam sæpius synodorum celebratió-nem, seipsum eximie sanctitatis præbuit exemplar. In profligandis hæreticis e partibus Rhætorum et Helvetiorum, quorum plurimos ad christianam fidem convertit, maxime laboravit.

✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Ni-

hil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Hujus viri caritas præcipue enituit, cum, Uritano principatu vendito, pretium universum ad quadraginta aureorum millia, una die in pauperes erogavit. Nec minore pietate viginti millia, quæ sibi fuerant legata, distribuit. Ecclesiasticos proventus, quibus ab avunculo copiose fuerat cumulatus, dimisit, nonnullis retentis, quibus ad proprios usus, et egenorum necessitates utebatur. Quo tempore pestis Mediolani grassabatur, domesticam suppellectilem, ne relicto sibi lectulo, in eisdem alendos contulit, super nuda in posterum tabula decumbens: eoque morbo laborantes sedulo invisens, paterno reficiebat affectu, et Ecclesie sacramenta propriis ipse manibus administrans, mirum in modum solabatur; humillimis interim precibus reconciliator accedens, publica supplicatione indicta, fune sibi ad collum alligato, nudis pedibus etiam offendiculo

cruentatis, crucem bajulans, semetipsum pro peccatis populi hostiam offerens, divinam indignationem avertere satagebat. Ecclesiasticæ libertatis fuit acerrimus propugnator. Disciplinæ vero restituendæ sollicitus, a seditionis, dum orationi insisteret, tormenti bellici laxata rota igneo globulo percussus, divina virtute servatur illæsus.

✠. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Abstinentia fuit admirabili, jejunabat sæpissime, pane tantum et aqua, solis quandoque lupinis contentus. Nocturnis vigiliis, asperimo cilicio, assiduis flagellis corpus domabat. Humilitatis ac mansuetudinis studiosissimus fuit. Orationem, ac verbi Dei prædicationem, gravissimis licet curis occupatus, nunquam intermisit. Multas ecclesias, monasteria, collégia edificavit: plura scripsit ad Episcoporum præsertim

instructionem utilissima, cujus etiam opera parochorum catechismus prodidit. Demum in solitudine Varalli montis, ubi sculptis imaginibus Dominicæ passionis mysteria ad vivum representantur, secéssit; ibique diebus aliquot voluntaria castigatione asperam, sed Christi dolorum meditationibus suavem vitam ducens, in febrim incidit. Mediolanum reversus, ingravescente morbo, cinere ac cilicio coopertus, et oculis in Crucifixi imaginem defixis, migravit in cælum, ætatis anno quadagesimo septimo, Domini vero millesimo quingentesimo octogesimo quarto, tertio Nonas Novembris. Quem miraculis clarum Paulus quintus Pontifex maximus in Sanctorum numerum rétulit.

✠. Iste est [78]

In iij. Nocturno, Homil. Lectio sancti Evangelii. de Communi. [81]

Pro SS. Mart. Vitale et Agricola. Lectio ij.

Italis, et Agricola ejus dominus, in persecutióne Diocletiani et Maximiani Bononiæ ob Jesu Christi præ-

dicaciónem comprehénsi sunt: cumque Vitális, quo magis précibus et minis tentarétur ut senténtiam mutáret, eo magis se Christi cultórem, ac servum profiterétur; vário tormentórum genere cruciátus, constánter ómnia pèrferens, in oratióne spiritum Deo réddidit. Agrícola vero, cum ejus supplicium dilátum esset, si forte tormentis servi permótus, Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque cruci affíxus, Vitáli servo consors et sócius fuit nóbilis martyrii. Eórum córpora ad Judæórum sepúlcrá cum essent humáta, a sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt. **Te Deum. 19.**

In Laud. fit Comm. Oct. Aña. Te gloriósus. 556.

Postea simplicis. Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℟. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **℞.** Et delecténtur in lætítia.

In ij. Vesp. fit Comm. Oct. Aña. O quam gloriósum. ut supra. 557.

DIE V. NOVEMBRIS.
Quinta die infra Octavam
Omnium Sanctorum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne venerábilis
Bedæ Presbyteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio 1b.

AD hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos pervenire palmam. Libénter ac prompte certémus, omnes in agóne justítiae Deo et Christo spectánte currámus: et qui sæculo et mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditate tardémus. Si expeditos, si céleres in óperis agóne curréntes dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℞. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulierum Joánnē Baptísta. **℟.** Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.—Nullus.

Lectio 2b.

QUI corónam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus pro

justítiae méritis dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt; et tamen fidei et justítiae méritis honoráti inter Patriárchas primi esse meruérunt: ad quorum congregátur convívium quisquis fidéls et justus et laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére: quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo et ille manet in ætérnum.

℞. Isti sunt qui vivéntes in carne, planta vérunť Ecclésiám ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. **℟.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.—Cálicem.

Lectio 3b.

QUAPRÓPTER, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritate perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Domínica mandáta, in simplicitate innocéntiam, in caritate concórdiam, modéstiam in humilitate, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in

adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritate constántiam, in disciplínæ severitate censúram, ne aliquid ad exémpulum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia, quæ nobis sancti quique reverténtes in pátriam reliquerunt, ut illórum sémitis inhæréntes sequerémur et gáudia.

℞. Sancti mei. 551.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio 1ij. Cap. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua. De Homília sancti Augustíni Episcopi.

Ex libro 1. de Serm. Dñi in monte, cap. 3. et 4.

TAQUE in hoc tértio gradu, in quo sciéntia est, lugétur amissio summi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto autem gradu labor est: ubi vehémenter incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis, quibus pestífera dulcédine innexus est. Hic ergo

esuritur, et sititur iustitia, et multum necessaria est fortitudo: quia non relinquitur sine dolore, quod cum delectatione retinetur. Quinto autem gradu perseverantibus in labore datur evadendi consilium: quia nisi quisque adjuvetur a superiore, nullo modo sibi est idoneus, ut sese tantis miseriarum implicamentis expediat. Est autem justum consilium, ut qui se a potentiore adjuvari vult, adjuvet et infirmiorum, in quo est ipse potentior. Itaque beati misericordes: quia ipsorum miseretur Deus.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos similes.

Lectio viij.

Sexto gradu est cordis munditia de bona conscientia bonorum operum, valens ad contemplandum summum illud bonum, quod solo puro et sereno intellectu cerni po-

test. Postrimo est septima ipsa sapientia, id est, contemplatio veritatis, pacificans totum hominem, et suscipiens similitudinem Dei; quae ita concluditur: Beati pacifici: quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Octava tamquam ad caput redit, quia consummatum, perfectumque ostendit, et probat. Itaque in prima, et in octava nominatum est regnum caelorum: Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum caelorum: et Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum caelorum.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes Virgines aptate vestras lampades. — Ecce. Gloria. Ecce.

Lectio ix.

CUM jam dicitur: Quis nos separabit a caritate Christi? Tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? Septem sunt ergo, quae perficiunt: nam octava clarificat, et quod perfectum est demonstrat, ut per hos gradus perficiantur et ceteri, tamquam a-

tur et ceteri, tamquam accipite rursum exordians. Videtur ergo mihi etiam septiformis operatio Spiritus sancti, de qua Isaias loquitur, his gradibus, sententiisque congruere. Sed interest ordinis: nam ibi enumeratio ab excellentioribus coepit, hic vero ab inferioribus. Ibi namque incipit a sapientia Dei, et desinit ad timorem Dei: sed initium sapientiae timor Domini est.

Te Deum laudamus. 19.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de Festo omnium Sanctorum.

Lectio ib.

Quia Sanctorum omnium festivam hodie, dilectissimi, omnique dignissimam devotione memoriam celebramus, operae pretium puto, de communi eorum felicitate, in qua beata jam requie perfruuntur, et futura quam praestolan-

tur consummatione, adjuvante Spiritu sancto, sermonem facere caritati vestrae. Fidelis quippe sermo, et omni acceptione dignus: ut quos solemni veneratione prosequimur, etiam simili conversatione sequamur: quos beatissimos praedicamus, ad eorum beatitudinem tota aviditate curramus: quorum delectamur praconiiis, sublevemur eorum patrociniis.

R. Praecursor Domini venit, de quo ipse testatur: * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. **V.** Hic est Propheta, et plus quam Propheta, de quo Salvator ait. — Nullus.

Lectio ii.

Serm. 5. de eodem Festo, circa medium.

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificatio nostra? ad quid nostra haec ipsa solemnitatis? Quo eis terrenos honores, quos juxta veracem Filii promissionem honorificat Pater caelestis? Quo eis praeconia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectissimi: bonorum nostrorum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra

devotiōne præstat̄ur. Plane, quod eōrum memoriā venerāmur, nostra interest, non ipsōrum. Vultis scire quantum interest nostra? Ego in me (fateor) ex hac recordatiōne sentio desiderium vēhemens inflammāri, et desiderium triplex.

✠. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiā sanguine suo : * Cālicem Dōmini bibērunt, et amici Dei facti sunt. ✠. In omnem terram exiit sonus eōrum, et in fines orbis terræ verba eōrum. — Cālicem.

Lectio vij.

Vulgo dicitur : Quod non videt oculus, cor non dolet. Oculus meus, memoria mea : et cogitare de Sanctis, quodammodo eos videre est. Sic nempe portio nostra in terra viventium, nec modica sane portio, si tamen, ut decet, memoriā affectio comitetur : sic, inquam, conversatio nostra in cœlis est. Verumtamen non sic nostra, sicut illōrum. Ipsōrum enim substantia ibi est, nostra autem desideria : ipsi per præsentiam, nos per memoriā ibi sumus. ✠. Sancti mei. 551.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio viij. Cap. 5.

In illo tempore : Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex libro I. de Serm. Dñi in monte, cap. 4.

Uapropter, si gradatim tamquam ascendentes numeremus, primus ibi est timor Dei, secunda pietas, tertia scientia, quarta fortitudo, quintum consilium, sextus intellectus, septima sapientia. Timor Dei congruit humilibus, de quibus hic dicitur : Beati pauperes spiritu : quoniam ipsorum est regnum cœlorum : id est, non inflati, non superbi, de quibus Apostolus dicit : Noli altum sapere, sed time ; id est, noli extolli. Pietas congruit mitibus. Qui enim pie querit, honorat sanctam Scripturam, et non reprehendit, quod nondum intelligit, et propterea non resistit ; quod est mitem esse. Unde

hic dicitur : Beati mites : quoniam ipsi hereditate possidebunt terram.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ✠. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos.

Lectio viij.

Scientia congruit ludentibus, qui jam cognoverunt in Scripturis, quibus malis vincti teneantur, quæ tamquam bona et utilia ignorantes appetierunt ; de quibus hic dicitur : Beati qui lugent nunc. Fortitudo congruit esuriētibus et sitiētibus. Laborant enim desiderantes gaudium de veris bonis, et amorem a terrenis et corporalibus avertere cupientes ; de quibus hic dicitur : Beati qui esuriunt : et sitiunt justitiam. Consilium congruit misericordibus : hoc enim unum remedium est de tantis malis evadendi, ut dimittamus, sicut nobis dimitti volumus : et adjuvemus, in quo possumus alios, sicut et nos, in

quo non possumus, cupimus adjuvari ; de quibus hic dicitur : Beati misericordes : quoniam ipsorum miserabitur Deus.

✠. Media nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ✠. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. — Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

Intellectus congruit mundis corde, tamquam purgato oculo, quo cerni possit, quod corporeus oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit ; de quibus hic dicitur : Beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt. Sapientia congruit pacificis, in quibus jam ordinata sunt omnia, nullusque motus adversus rationem rebellis est, sed cuncta obtemperant spiritui hominis, cum et ipse obtemperet Deo ; de quibus hic dicitur : Beati pacifici. Unum autem præmium, quod est regnum cœlorum, pro his gradibus varie nominatum est.

Te Deum laudamus. 19.